తారతమ్యం

మీనాక్షి భోగంది. ఇరవై సంవత్సరాల ఈడుకే కావలసినంతడబ్బు సంపాదించింది. తల్లికాలంలోని పెంకుటిల్లు పడగొట్టి రెండంతస్తులమేడ వేయించింది. కొద్దిరోజుల్లోనే ఒక చిన్నకారు కొనేప్రయత్నంలో వుంది.

ఈసమయంలోనే మీనాక్షికి తన వృత్తిమీద అసహ్యం కలిగింది. ఈవిధంగా ఎంతకాలం జీవితాన్ని గడిపేట్టు? డబ్బుకోసం ఎంతనటన చూపించాలి? రోజురోజుకూ మొగాళ్లు మారుతూనే వుంటారు. వొక్కోరాత్రి ఆరుగురు మొగాళ్ళు మారిన సమయాలుగూడా లేకపోలేదు.

మీనాక్షికి ఇప్పుడు సంసారస్త్రీలమీదకు మనసు మళ్ళింది. వాళ్ళలాగా చక్కగా (?) సంసారం చేస్తూ బిడ్డాపాపలతో కళకళ్ళాడాలని మీనాక్షి కోరిక! తను ఎంత "ప్రేమ" చూపినా అదంతా 'భోగంతళుకు' కిందనే జమకట్టబడుతోంది. తన జీవితానికి గమ్యస్థానమేమిటి? ఎంతదూరం తనీవిధంగా ప్రయాణించాలి? చివరికి మిగిలే దేమిటి?

మీనాక్షికి కొంత ఆలోచించిన తరవాత తన కోరిక అసంభవమైందిగా కనిపించింది. మీనాక్షి భోగంది. పధ్నాలుగోఏటనే వృత్తిలోకి దిగింది. ఈ ఆరుసంవత్సరాలకాలంలోనూ కొన్నివందలమంది మీనాక్షిని అనుభవించారు. ఆ సంగతి ఎంతోమందికి తెలుసు. ఇప్పుడు మీనాక్షికి నిజంగా హృదయ పరివర్తనం కలిగి 'పెళ్ళి' చేసుకోవడానికి తయార

యిందే అనుకోండి, అయితే మీనాక్షిని చేసుకోవడానికివొచ్చే వాడెవడు? అంతసంస్కారం కలిగినవాడు దొరకడం చాలా కష్టం. కాకపోతే "వుంచు" కొంటారు. "పెళ్ళి" అనే పేరు మీదగాకుండా 'చేరదీస్తారు'.

మీనాక్షికి ఇవి నచ్చవు. వుంచుకొనేవాళ్ళు (పర్మనెంటుగా) చాలామంది వున్నారు. చేరదీసేవాళ్ళుగూడా చాలామందే వున్నారుకానీ, మీనాక్షికి కావలసింది భర్త. రోజురోజుకూ ఈ సమస్యతో మీనాక్షి కొట్టాడుతూ వుంది.

2

అయితే మీనాక్షి కోరిక అసంభవమైందిగా కాలేదు. నాగేంద్రం మీనాక్షిని పెళ్ళిచేసుకోడానికి అంగీకరించాడు.

నాగేంద్రానికి పాతికసంవత్సరాల వయస్సు వుంటుంది. తల్లి చిన్నప్పుడే చచ్చింది. తండ్రి నాగేంద్రం ఇంటర్ చదువుతున్నప్పుడు చచ్చాడు. ఆస్తిపాస్తులేమీ లేవు. ఏదో దేశవాళీ కంపెనీలో నెలకు యాభయ్‌రూపాయలు తెచ్చుకొంటున్నాడు. నెలకు బొటాబొటీగా సరిపోతుంది. నాగేంద్రం భార్య నీళ్ళాడలేక చచ్చిపోయి నాలుగుసంవత్సరాలైంది. ఇంతకాలం అతను పరాయి ఆడవాళ్ళను వాడుకొన్నాడు. అయిదునెలలు ఒక బ్రాహ్మణ విడోను 'వంట'కోసం అట్టేపెట్టుకొన్నాడు. ఈలోపల శ్రీమతిగారికి గర్భం వొచ్చింది. ఆవిడ "జీతంచాలక" నాగేంద్రంనుండి వెళ్ళిపోయింది. మొత్తంమీద నాగేంద్రం ఇతరత్రా చాలా ఖర్చుపెడుతుంటాడు.

మీనాక్షి అతన్ని పెళ్ళిచేసుకోడానికి మనస్ఫూర్తిగా అంగీకరించింది. అప్పుడే ఆవిడదృష్టిలో పతివ్రతలు మెరవ

సాగారు. ముఖ్యంగా చింతామణి వగ్గరాలు. మీనాక్షి ఈ కోరిక తల్లికి సుతరాము నచ్చనేలేదు. ఆ కసినంతా నాగేంద్రం మీదికి సమీకరించింది. "నిన్ను పోలీసులకు పట్టిస్తా" నంది. "ఇంతకంటే మరేం గతిలేదూ!" అంది. కూతురుతో "ఒక్క పూచికపుల్లగూడా అంటుకోనివ్వన"ని నిష్కర్షగా చెప్పింది.

ఈ బెదరింపులకు ఏ ఒక్కరూ జంకలేదు. కట్టుగుడ్డలతో పది రూపాయలతో (ఇవి మాత్రం రాత్రి జట్కా ప్రియుడు ఇచ్చాడు) నాగేంద్రం వెంట బయలుదేరింది.

ఆనాటి రాత్రి హోటల్‌నించి కారేజి తెప్పించాడు నాగేంద్రం. మీనాక్షి ముందుగా నాగేంద్రానికి వొడ్డించింది.

"నీవూ కూచో మీనూ" అన్నాడు నాగేంద్రం.

ఆ స్వరంలో నిండారిన ప్రేమధ్వనులు వినిపించినయ్ మీనాక్షికి. మీనాక్షి గుండెలు గగుర్పొడిచినయ్. వొళ్ళు జలదరించింది.

"మీరు కానివ్వండి......తరవాత కూచుంటాను" అంది. అని తను పతిభక్తిని బాగా అలవాటు చేసుకొంటున్నా ననుకొంది. ఇదివరకు చాలామంది విటులు నాగేంద్రంలాగే అన్నారు. కానీ వాళ్ళమాటలకు నాగేంద్రం మాటలకు కొంత భేదాన్ని అస్పష్టంగా చూడకలిగింది మీనాక్షి. నాగేంద్రం భోంచేసి వొక్కపలుకు నముల్తూ కుర్చీలో కూచున్నాడు. మీనాక్షికి రెండవఆకులో భోంచేయ బుద్ధిపుట్టలేదు. నాగేంద్రం కెలికికెలికి పోయిన ఎంగిలాకులోనే తనూ తింది. రోజూ తనుతినే అన్నానికీ దీనికీ చాలాభేద మున్నట్లుగా మీనాక్షికి తోచింది.

రెండో ఆట సినిమాకు పోయి వొచ్చేసరికి బాగా పొద్దు బోయింది. అందులో నాగేంద్రం పగలల్లా ఆఫీసులో (ఆఫీసు లోనని అతనే చెబుతుంటాడు. కాదనుకొన్నా ఈ రచయితకు అట్టే ఇబ్బందిలేదు. కానీ నెలకు 50 రూపాయలు మాత్రం తెస్తుంటాడు. అంతవరకు గ్యారంటీ) పనిచేయడంవల్ల అలిసి పొయ్యాడు. మీనాక్షి చప్పున గ్రహించింది. తెల్లారగట్లదాకా అతని కాళ్ళు పిసికింది.

3

నాగేంద్రం ఇంతవరకూ వున్నది వొక కొద్దిపాటిగదిలో. అందులో రెండే మంచాలు. వొకబీరువా. కొద్దిపాటి సామాను ఉంది. ఇదివరకు నాగేంద్రం నెలవారీగా హోటల్లో భోంచే స్తుండేవాడు. మీనాక్షి వొచ్చినప్పటినుండీ హోటలుకెళ్ళడం మానుకొన్నాడు. అయితే ఇద్దరుకూ సరిపడేలాగా క్యారియరు వొస్తుంటుంది. ఒకనాటిరాత్రి నాగేంద్రం తీరిగ్గా పడుకొని (ఆ సమయంలో మీనాక్షి ఇంకో మంచం మీద నిద్రపోతూ వుంది) తను నెలవొకటికి హోటలుకి ఎంత చెల్లిస్తున్నదీ లెక్క గట్టాడు. సొంతంగా వంటబెట్టే పక్షంలో హోటలుకు చెల్లించే డబ్బులో ఐదింట మూడువంతులకే అంతకంటే మంచిభోజనం దొరుకుతుందని అంచనా వేశాడు. అయితే వంటకు ఈ యిల్లు చాలదు కాబట్టి వేరేయిల్లు తీసుకోవాలి. ఆ లెక్కప్రకారం చూసినా వంటపెట్టడమే మంచిదిగా కనిపించింది నాగేంద్రానికి.

ఆ తెల్లవారే మీనాక్షితో ఈసంగతి చెప్పాడు.

"నాకు వండడం చాతగాదండీ" అంది మీనాక్షి. నిజంగా మీనాక్షికి వరిడడం చాతగాదు. చిన్నతనంలో తల్లి

వొండేది. మొన్నటిదాకా పనిమనిషి వొండేది. కాబట్టి వంట విషయం తెలుసుకోవలసిన అవసరం మీనాక్షికి ఇంతక్రితం కలగలేదు. కానీ ఇదివరకు తోవ వేరు, ఇప్పుడు తోవ వేరు. అందులో వారికి హోటలుకూడు సరిపడకనే ఈమాట అన్నారేమో? ఈ సందేహం మీనాక్షి మీద బాగా పనిజేసింది. వొండడానికి అంగీకరించింది. వొకటి రెండు రోజుల్లో అంతే అద్దెలో యింకో యిల్లు మాట్లాడాడు నాగేంద్రం. మీనాక్షి ఆ యిల్లు చూచి సంతోషించింది.

ఒకనాడు మీనాక్షి నాగేంద్రాన్ని కొద్దిగా చిల్లర డబ్బు లడిగింది.

"ఎందుకు"? అన్నాడు నాగేంద్రం.

"సబ్బు కొనుక్కోవాలి... అయిపోయి రెండురోజులైంది" అంది మీనాక్షి. మీనాక్షి అతన్ని డబ్బులడగటం అదే తొలిసారి.

"సబ్బు లేకపోతే స్నానం చేయకూడదా ఏం!" అన్నాడు నాగేంద్రం మనం లక్షాధి కారులం గాము. కనీసం గొప్ప ఉద్యోగమన్నా లేదు. యాభయ్ రూపాయలు ఎన్నింటికని వొస్తయ్?" అన్నాడు. అప్పటినుండి మీనాక్షి సబ్బుతో స్నానంచేసినపాపానపోలేదు.

4

తొలిరోజుల్లో నాగేంద్రం కొన్న నాలుగు చీరెలు చినిగిపోయినయ్. అప్పటికీ మీనాక్షి ఈ సంవత్సరమల్లా వాటిని పొందికగా వాడింది. సాధ్యమయ్యినంతవరకూ వాటిని సూదిదారంతో సంస్కరించింది. అప్పటికీ అలవిగాని స్థితిలోకి

దిగజారినయ్ ఆ చీరెలు. అసలు చినుగుముఖం పట్టినప్పుడే కొత్తచీరెలను గురించి వొకటి రెండుసార్లు నాగేంద్రాన్ని హెచ్చరించింది. అతగాడు ఈనెలనీ...ఆపై నెలనీ జరిపిళ్ళు బెడుతూ వొచ్చాడు, ఇక కొత్తచీరెలు కొనందే లాభంవుండదని తేలిపోయిన రోజున మీనాక్షి నాగేంద్రానికి ఈ విషయమై గట్టిగా చెప్పింది.

"యాభయ్‌రూపాయల్లో ఎన్నని సర్దగలను! ఇంకా నయం, ఏపాతన్నా సొంతంగా నీకు వున్నయ్. ఇప్పుడు నేను వేసుకొంటున్న గుడ్డలు వొకానొక స్నేహితుడు ధర్మం చేశాడు...వొచ్చే నెలలో చూద్దాంలే" అన్నాడు నాగేంద్రం.

న్యాయంగా అయితే ఆ గుడ్డలు మరో వారంరోజులయినా శరీరాన్ని కాపాడేస్థితిలోలేవు. ఆసంగతి నాగేంద్రానికి తెలుసు కానీ, ఏంచేస్తాడూ పాపం! యాభయ్‌రూపాయల గుమాస్తా పురుగాయె!!

చీరలనుగురించి యిబ్బందిపడడం మీనాక్షి జీవితంలో యిదే మొదలు. మీనాక్షికి చిన్నతనంలోనే పాతికజతలుండేవి. మీనాక్షికి కన్నెరికంబెట్టిన చౌదరయ్య పాతిక చీరెలు తెచ్చాడు నూలువి, సిల్కువి కలిపి. ఆతరువాత మీనాక్షి సంపాదించినవి మూడుబీరువాలనిండా వున్నయ్. ఏ విషమసమయంలో గూడా యిస్త్రీబట్టను రెండురోజులకంటె మీనాక్షి ఎక్కువకాలం కట్టలేదు. అయితే మీనాక్షి యిస్త్రీబట్టలను కట్టడం మానుకొని ఆరునెలలు గావొచ్చింది, ఇప్పటికి. బస్తీలో చాకలివాళ్ళు దొంగవెధవలని నాగేంద్రం చెప్పడంచాత

మీనాక్షి తనగుడ్డలను నాగేంద్రంవాటితోసహా స్వయంగా వుతికేది వాళ్ళని నమ్మలేక.

ఈ సంగతులన్నీ మీనాక్షికి తెలియకపోలేదు. అయినా అది "కులట" జీవితం. ఇది "సంసారి" జీవితం. ఎన్నోథక్కా-మొక్కీలు తింటేనేగాని ఈ రెండవదాంట్లో సిభాయించడం కష్టం. చెడును సంపాదించుకోడానికి కొన్ని నిమిషాలు చాలు. కానీ ఆచెడును నిర్మూలించి ఆ స్థానంలో మంచిని వుంచాలంటే ఎన్నోసంవత్సరాలు కావాలి. ఈలోపుగా ఆవ్యక్తి ఎన్నో అగ్నిపరీక్షలకు తట్టుకోవలసి వుంటుంది. అప్పటికిగాని సత్ఫలితం కలగదు. ఈవిషయాలన్నీ మీనాక్షికి తెలిసింతరువాత చీరలను గురించి అంత గట్టిగా ఎప్పుడూ అడగలేదు.

5

ఇప్పుడు మీనాక్షి కడుపుతోవుంది. ఇంటిపని చేయలేక నానాఅవస్త పడుతోంది.

"ఈ నెలరోజులు వొక పనిమనిషిని కుదర్చండి. నేను చేయలేకుండావున్నాను" అంది మీనాక్షి.

"ఎన్నింటికని చావను? అందులో ఈ నెలనుండీ యింటి అద్దె అయిదురూపాయ లెక్కువయింది. నీకంటే ముందే నాకీ వూహతట్టింది. ఈనెల మొదటే వొకపనిమనిషిని మాట్లాడాను. అద్దెపెరగడంచాత దాన్ని మానుకోమని చెప్పాలిసొచ్చింది. యాభయ్ రూపాయల్లో ఎన్నని సర్దను?" అన్నాడు నాగేంద్రం.

మీనాక్షి కిప్పుడు ఆరోనెల అయినా ఇంటిచాకిరంతా చేస్తూనేవుంది. దానికి తోడు ఎద్దో నలత వొంట్లో ప్రవే

సించింది. అయినప్పటికీ వాళ్ళింట్లో వున్న రెండు మంచా ల్లోనూ వొకదానికి బూజుపట్టింది. దాన్ని ఈ సంవత్సరంన్నర కాలంలోనూ ఏపదిదఫాలో కంటే ఎక్కువ వాడలేదు.

ఒకనాటిరాత్రి మీనాక్షి అర్ధజాముదాకా మూలిగి అప్పుడే కునుకుదీసింది. అంతవరకూ నిద్రబట్టక తన్నుకొంటున్న నాగేంద్రం అప్పుడే కునుకుపట్టిన మీనాక్షిని తనవేపు తిప్పు కొన్నాడు. గట్టిగా తనకు ఆనించుకొని నొక్కుకొన్నాడు. మీనాక్షికి మెలుకువ వొచ్చింది. అభ్యంతరం చెప్పింది. "వొంట్లో సరిగాలేదు" అన్నది. కడుపువేపు చూపి బతిమా లింది. వోపికనంతా కూడగట్టి ఎదురు తిరిగింది. నాగేంద్రం యినుపగరిటెతో గొడ్డును బాదినట్టు బాదాడు. మీనాక్షి శోకాలుపెట్టింది. చుట్టూ ఇళ్ళల్లోవున్న ఆడంగులు మీనా క్షిని ఓదార్చటానికి రాలేదు. పైగా "ఏం, మ్వాయరోగ మొచ్చిందా...కి...బోగందీ భోగంవగలు" అని తమ మొగు ళ్ళను గట్టిగా కావిలించుకొని నిశ్చింతగా నిద్రపొయ్యారు. ఏది ఏమయినప్పటికీ ఆరాత్రి తనఅవసరాన్ని మాత్రం తీర్చుకోగలిగాడు నాగేంద్రం అప్పటికి మీనాక్షికి ఎనిమిదో మాసం నిండింది.

మీనాక్షి దెబ్బలు తినడం ఇది నాలుగోసారి. కార ణాలుమాత్రం ఇవే. ఒకసారి కొంచెం తలనొప్పిగా వుంది. అదీ అవ్వేళ మధ్యాన్నం నిద్రపోకపోవడం మూలాన. ఆరాత్రి వొక ఆసామివొచ్చి రాత్రికి పాతికరూపాయ లిస్తానన్నాడు. తల్లి ఎంతో బతిమాలింది. మీనాక్షి ఒప్పుకోలేదు. డాక్టరు చేత ఇంజెక్షన్ తీసుకొంద్ది తలనొప్పికి. ఇది మీనాక్షి "కులట"

జీవితంలో సంగతి. "సంసారి" జీవితంలో కొచ్చిన తరువాత ఎనిమిది నెలలగర్భంతో మొగుడికి లొంగిపోలేదని చావ తన్నించుకొంది.

6

మీనాక్షి నీలాడింది. అప్పటినుండీ మీనాక్షి మంచం లోనించి లేవదు. పిల్లాడికి తల్లి పాలు చాలడంలేదు. అందులో "రోగిగావున్న తల్లి పాలు పట్టడం మహాప్రమాదం" అన్నారు కొంతమంది. పిల్లాడు పూర్తిగా డబ్బాపాలమీద ఆధారపడ వలసివొచ్చింది.

"ఎక్కడిడబ్బా పీడిబొందమీదికే చాలడంలేదు. ఎన్ని పాలడబ్బాలని తేను? యాభయ్ రూపాయల్లో ఎన్నని సర్దను?" అన్నాడు నాగేంద్రం.

పాలు లేక చిక్కిపోతున్న తనకొడుకుని చూచి బావురు మని ఏడ్చింది మీనాక్షి "ఈ నిర్భాగ్యురాలి కడుపున ఎందుకు పుట్టావురా నాయనా!" అని నాగేంద్రం చూడకుండా శోకాలు పెట్టింది.

మీనాక్షి పూర్తిగా కోలుకొనేటప్పటికి ఆరుమాసా లైంది. అయితే మీనాక్షికి బదులు పసిపిల్లడు జబ్బునపడ్డాడు. డబ్బాపాలు చాలడంలేదు. అవయినా పిల్లాడు ఇముడ్చుకో లేకపోతున్నాడు. కళ్ళు గోతుల్లాగ తయారయినై. చేతులు, కాళ్ళు పూచికపుల్లలకంటె హీనం. కడుపు గుమ్మడికాయంత వుంది.

"ఇది లివరుజబ్బమ్మా! జమ్మిమ్మవారిమందు వాడండి. చప్పున తగ్గిపోతుంది. మొన్న వెంకమ్మత్త కూతురుకు..." అన్నారొకరు.

ఆనాటి రాత్రి నాగేంద్రంతో ఆ సంగతి చెప్పింది మీనాక్షి. "నిజమే పాపం! ఏం చెయ్యమంటావు?" అన్నాడు నాగేంద్రం. మీనాక్షి ఏమీ చెప్పలేదు. నిద్రలో గురకపెడు తున్న కొడుకును గుండెల్లోకి తీసుకొని తడిసిన కళ్ళను మూసింది,

అర్ధరాత్రప్పుడు పిల్లాడికి బదులుగా నాగేంద్రం తగిలాడు.

"నేనేలే. ఏదీ ఇట్లా తిరుగు" అన్నాడు నాగేంద్రం మీనాక్షిపొత్తికడుపుకింద తడుముతూ.

"పిల్లాడు" అంది మీనాక్షి లేవబోతూ, నాగేంద్రం మీనాక్షిని లేవకుండా అదిమిపట్టి "రేప్పొద్దున డాక్టర్ని పిలు స్తాను...ఇందాక అబ్బాయిని చూస్తే నాగుండె తరుక్కు పోయింది" అన్నాడు. మీనాక్షిలోని "మాతృహృదయం" కరిగిపోయింది. తన చిట్టిబాబు ఆరోగ్యంకోసం తనవొంట్లో "సరి" లేకపోయినా తెల్లవార్లూ నాగేంద్రంచేతుల్లో వొం పులుతిప్పబడింది.

నాగేంద్రం సత్యహరిశ్చంద్రుడుకాడు. కనీసం కృత యుగంలోని మనిషన్నాకాడు (ఆ యుగంలోనివాళ్ళు మంచి వారని ఈ రచయిత ఎప్పుడూ అభిప్రాయపడలేదు. అది రచ యిత తప్పుకాదు.) అన్నమాట చెల్లించడానికి. అతను సర్వ సాధారణమైన మనిషి.. మీదు మిక్కిలి పందొమ్మిదో శతా

బ్రకాలంవాడు. (ఇది ఇరవైయోశతాబ్దమని అనడం అనుచితం. "శ్రీ శ్రీ" తో ఈ రచయిత ఏకీభవిస్తున్నాడు) అంచేత ఆ తెల్లవారి డాక్టర్ని పిలవవలసిన అవసరం నాగేంద్రానికి లేదు.

7

పిల్లాడు చచ్చి నెలరోజులు దాటింది ఈ దిగులు వల్ల అణిగిపోయిన మీనాక్షిరోగం తిరగబెట్టింది. అంత రోగం తోనూ ఇంటి చాకిరీ చేస్తూనేవుంది. నాగేంద్రం మహా భయ స్తుడు. అంచేత రాత్రిళ్ళు వొంటరిగా పడుకోలేడు. రోగంతో మూలుగుతున్నా సరే మీనాక్షిని తోడుజేసుకొని పడు కొంటాడు; అప్పటికిగానీ నాగేంద్రం నిర్భయంగా నిద్రపోలేడు.

ఒకనాటి రాత్రి మీనాక్షి ఎందుకో లేచింది. దీపం సన్నగా వెలుగుతూవుంది. నాగేంద్రం పక్కలోలేడు. బైటికెళ్లా డేమో ననుకొంది. అరగంట కయినా రాకపోవడంచాత బైట చూద్దామని తలుపుతీయబోయింది. చాలాసేపటికిగానీ బైట గొళ్ళెం పెట్టబడిందని మీనాక్షి తెలుసుకోలేకపోయింది.

ఆ తెల్లవారి నాగేంద్రాన్ని అడిగింది.

"ఆఁ, నీ ముఖం......కలవరించావేమోలే!" అన్నాడు నాగేంద్రం.

అట్లాంటి కలవరింపులు మీనాక్షి చాలాసార్లు కలవ రించింది. వొక వారం రోజులు పట్టుబట్టి చూసింది. అన్ని రోజులూ మీనాక్షి ఆవిధంగా కలవరిస్తూనేవుంది. పోతే నాగేంద్రం వొక అమ్మాయిని "లవ్" చేశాడని తనకు రాత్రిళ్ళు పక్కలో నాగేంద్రం లేనట్లు 'కలవరింపులు' రావ

డానికి ఆ "లవ్వే" కారణమని మీనాక్షికి చాలాకాలందాకా తెలియ లేదు.

పాపం ఎక్కువకాలం దాగదు. మీనాక్షికి ఆవిధమైన కలవరింపులు రావడం ప్రారంభించిన రెండుమాసాలకు నాగేంద్రం వొంటినిండా చారెడేసిపొడలు పుట్టినయ్. పక్షంరోజులు తిరక్కముందే మీనాక్షి వొంటిమీదికి ఈ పొడలు పాకడం జరిగింది. నాగేంద్రం "లవ్" చేసిన అమ్మాయి వందరూపాయలు ఖర్చుబెటి తన "లవర్" శరీరాన్ని మరమ్మత్తు చేసుకొంది. మీనాక్షి అవసరం నాగేంద్రానికే పట్టనప్పుడు, నాగేంద్రం "లవర్" కేం అవసరం?

మీనాక్షి పని యిప్పుడు నానా గజాటుగా వుంది. తన శరీరాన్ని నాగేంద్రానికి చూపించి డాక్టర్ని పిలవమని బతిమిలాడింది. అప్పుడు నాగేంద్రం తాగివున్నాడు. ఆసంగతి మీనాక్షికి అప్పుడే తెలిసింది.

"...ఇంకా దొంగవగలు పడతావేం? నానా గాడిదలతో తిరిగి అడ్డమైన రోగాలన్నీ వొంట్లోకి పట్టించుకొన్నావ్. అవన్నీ నాకు ఎక్కించి నా ఆరోగ్యం నాశనం చేశావ్. నువ్వసలు భోగం...వి నాయింట్లోనించి ఫో..." ఈ వరసలో వెళ్ళాడు నాగేంద్రం. ఆఖరికి మీనాక్షిని స్పృహతప్పేటట్లు తన్ని బైటికీడ్చాడు.

చుట్టుపక్కల జనం "భోగం...! భోగం వగలూ" అన్నారు.

మీనాక్షి వొక్కసారి తన పాతజీవితంలోకి తొంగి చూసింది. అదెంత హాయయిన జీవితం? ఎంత డబ్బొచ్చినా

నచ్చని వాడుంటే తిరస్కరించే ప్రాథమిక హక్కు ఆజీవితంలో దొరుకుతుంది. సర్వసంపూర్ణమైన బతుకు. తనకావిలింత కోసం వందలమంది తిరుగుతుంటారు. ఎంతో ఆకర్షణ, వెలుగు, మధురంగా పొంగుతూవుంటుంది. క్షుద్రమైన సంసార జీవితం! మొగుడు నచ్చినా నచ్చకపోయినా నచ్చినట్టు నటించాలి. తన ఆరోగ్యం ధ్వంసమయివున్నా మొగుడిచేతుల్లో వొంకలు తిరగాలి. తిండికోసం, గుడ్డకోసం, చివరికి జడరిబ్బను కోసం మొగుడికి శరీరాన్ని వొప్పజెప్పిందాకా గతిలేదు. అయితే భోగంవాళ్ళకీ సంసారులకీ ఎక్కడ భేదం? భోగంది వందరూపాయలకు నచ్చినవాడికి శరీరాన్ని వొప్పగిస్తుంది. సంసారస్త్రీ రిబ్బనుకోసం కుళ్ళుమొఖం భర్తను కళ్ళుమూసుకొని ఏడుస్తూ భరిస్తుంది. తన కిష్టంలేకపోతే ఆలోకంలో తిరస్కరించవొచ్చు. "మన సభ్యత" "మన సంస్కృతి" అవి బొదబొదలాడే జబ్బులు చెరుచుకొనే ఈలోకంలో ఆడదాని ఇష్టాఇష్టాలతో నిమిత్తం లేదు వేడితగ్గితే సరి.

మీనాక్షి తన మొదటి జీవితంలోకి వెళ్ళాలనుకొంది. "ఉత్తమమైన సంసార రంగం" (???) మీనాక్షి జీవితాన్ని ధ్వంసంచేసింది. ఉన్న సౌందర్యమంతా నాగేంద్రం పీల్చుకొన్నాడు. పిప్పివి బైటికి గెంటాడు. ఆకర్షణ కాంతి లేని బతుకు మీనాక్షిది ప్రస్తుతం. ఇక తనముఖ మెవరు చూస్తారు! తన గతేమిటి?

"భగవంతుడా?" అంది మీనాక్షి చేతులు జోడించి.

భూలోక వ్యవహారాలతో పూర్తిగా తెగ తెంపులుచేసుకొన్న భగవంతుడు "నాకెందుకు" అన్నిచప్పగా నిద్రపోయాడు.